

og hun slutter sin Henvendelse til os med følgende Ord: „I Holland er vi meget interesseret for Danmark især paa socialt Omraade“.

Kommiteen til Hjælp for enligt stillede Kvinder*)

(se Kv. Sf. Nr. 22 Pag. 185,
1906.)

Til enligt stillede Kvinder med Børn er der til Dato indkommet ca. 5500 Kr.

Ved Raadhusfesten d. 10. Jan. indkom ca.

3000 Kr.

Digteren Johan Skjoldborg havde til denne Raadhus-Koncert skrevet et varmsølt Digt, hvorfra vi citerer følgende:

Man priser Soldaten, han faldt eller stod,
man hædrer den kækkeste Kriger,
men større vel nok dog vil findes det Mod,
der aldrig i Døgnkampen viger.
Og ingen ta'r Del paa den hele Jord
i haardere Kamp end som hende
med sultende Børn om sit fattige Bord,
den enligt stridende Kvinde.

I Parentes.

Vi — Kvinderne — begynder at blive regnet med, om end foreløbig i bly Parentes. I „Kristelig Dagbl.“ skriver Pastor Julius Ifversen i en Artikel om Odense Mødet: . . . „jeg er bange for, kære Brødre (og Søstre) . . .“

Flakkebjerg.

Odderkredsen har sendt en Skrivelse til Fællesstyrelsen med Opfordring til D. Kv. Sf. om at gøre sin Indflydelse gældende for at faa forandret Forholdene paa Flakkebjerg, der maa opføre alle sundtfølede Mennesker, ikke mindst Kvinderne, Mødrene.

Kvinderne og den sociale Sag.

Kampen for Kvindernes Ret til Adgang til de samme Virksomheder, som tidligere har været forbeholdt Mændene, har samlet en stor Del af de Kræfter, som er udfoldet i den moderne Kvindebevægelse. Forsaaavdt, som denne Kamp er betragtet som en Hovedsag, maa Kvindebevægelsen nærmest erkendes for en Overklassebevægelse. Thi i Underklassen har der næppe været Trang til Kamp i denne Retning. Tværtimod; der lider vi under lige det modsatte Onde: at Kvinderne i Strid med deres Natur, deres første og vigtigste Hovedkald og til stor Skade for Samfundet bebyrdes med en Mængde Arbejde, som burde være Mændene forbeholdt.

Vi kan vel aldrig vente at komme bort fra, at

det er naturligt for Menneskene at danne Hjem og Familjeliv. Men under Familjelivet kan vi heller ikke se bort fra den Kendsgærning, at det at være Hustru og Moder medfører noget ganske andet og mere for Personen end det at være Husbond og Fader. Det generer ikke Faderhvervet at optræde som Arbejder uden for Hjemmet og være økonomisk Forsørger. Men den, der skal være Moder, bliver det ofte i mange Aar umuliggjort at optræde som Arbejder uden for Hjemmet. Og selv hvor dette ikke umuliggøres, er det ganske klart, at Hustruens og Moderens Arbejde f. Eks. paa Fabriker aldrig kan undgaa at virke ruinerende paa Hjemmene.

For en Tid siden fik jeg et gribende Indtryk heraf. Det var i en af Udlandets store Byer. For at hjælpe de arbejdende Mødre havde Menneskevenner — hvad vi jo for Resten ogsaa finder i rigt Maal herhjemme — dannet et Asyl med Vuggestue. Herhen bragtes hver Morgen Kl. 5 á 5½ ca. 40 Børn under 2 Aar. En Sygeplejerske med to Medhjælpere drog Omsorg for alle disse Smaaskabninger fra 5—6 om Morgenen til 6—7 om Aftenen i Ugens 6 Dage.

Mødrene havde altsaa her kun Adgang til at nyde Moderglæden

1) naar de kommer fra Arbejde og skal have Huset i Stand og skal lave Maden til Familien,

2) om Natten, naar de efter Dagens travle Slid trænger til Hvile,

3) om Søndagen, naar de enten skulde søge Kirken eller anden aandelig Opbyggelse og Adspredelse.

Skønt vi, som nævnt og velkendt, ogsaa kender baade til Asyl og Vuggestuer herhjemme, har jeg aldrig før oplevet et saa samlet og stærkt Indtryk af hele den Unatur og den Ulykke, som det kvindelige Erhvervsarbejde i Underklassen indeholder som det, jeg modtog ved denne Lejlighed.

Ære være den gode Vilje, som aabenbarer sig i Omsorgen for de smaa Væsener, naar de skaffes god Pleje, medens Moderen er paa Arbejde. Men mon ikke mange af de gode Følelser, som under dette kommer til Udtryk lader sig berolige med, at dermed er der gjort, hvad der i den Sag er at gøre?

Mon ikke selve denne Omsorg er et Middel til at bortlede Opmærksomheden fra den Kendsgærning, at Maalet, det store Maal, som aldrig bør tabes af Syne, er og maa være at muliggøre, at den Kvinde, som føder sit Barn med Smerte og ofte maa ofre sin haardt tiltrængte Nattero for Barnets Skyld, ogsaa maa have Adgang til helt at nyde den Moderglæde, som følger med, at hun under den lyse Dag selv tager Vare paa sit Barn.

(Fortsættes.)

*) Henvendelser om Hjælp sendes skriftligt til Hr. Marinus Yde, St. Annæ Plads 13, København (træffes Kl. 11½—12½).